

Slovíčko pro sbor

V listu Židům pisatel nabádá své čtenáře a posluchače: „Nezapomínejte také na dobročinnost a štědrost, takové oběti se Bohu líbí.“ (Žd 13,16) Ha, zpozorní čtenář, ta církev je stejná jako všichni ostatní – jenom o penězích. Ze všech stran se na člověka hrnou nabídky a požadavky: zaplat, zaplat, kup si, kup, půjčíme výhodně aj. Svět žije penězi – a církev taky?

Kdosi řekl, že peníze jsou jako hnůj: dokud leží na hromadě, jsou k ničemu a jen smrdí. Když se však dobře investují, přinesou užitek. A je to tak i v církvi. Ale ovšem je to i trochu jinak. Boží slovo zná peníze v souvislosti s kořenem všeho zla (kořenem všeho zla je láska k penězům), ale zná i pravý opak: peníze mohou být nástrojem štědrosti, oběti, která se Bohu líbí. Bohu se líbí, že člověk dává peníze, že daruje. Jen tak, bez nároku na zisk nebo na nějakou odplatu. Svobodně. To je zásadní rozdíl proti investování peněz či jejich směny za nějaké zboží. Darování peněz je darováním proto, že z toho člověk nemá žádný hmotný prospěch.

Co se v denním tisku nedočtete

Umrtvujte své pozemské sklony: smilstvo, necudnost, vášeň, zlou touhu a harabivost, která je modloslužbou.

Kdo se dopouští křivdy, dostane za to odplatu. Náš Pán nikomu nestraní.

(Ep. Koloským, kap. 3, verše 5 a 25)

Zdá se, že už v dobách prvotní církve věřící lidé na štědrost zapomínali. Možná mnozí vůbec nevěděli, co to štědrost je. Jinak bychom nemuseli číst to upozornění „nezapomínejte“. Ani dnes nejsme jako křesťané jiní. Na začátku je možná opatrnost nebo strach, obava, abych o něco nepřišel, abych společensky neklesl a na konci je úplná ztráta schopnosti dávat. Protože je všeobecně známo, že člověk, který má, chce mít víc a kdo má dost, chce mít ještě víc a kdo má ještě víc, určitě ví o někom ještě bohatším a tak chce mít víc.

Ale křesťan, když zvažuje, zda má dost, má se srovnat s tím, kdo má míň nebo

ještě míň, nebo úplně nejmíň jako náš vsetínský bezdomovec pan Kovaříček, jehož měsíční příjem je hodně pod 4000 Kč.

Darování peněz nemůže vycházet jen z toho, kolik člověk má, ale především z toho, že vnímá oblasti, kde je potřeba dát, kde se dějí dobré věci, kde se pomáhá druhým lidem nebo zvěstuje slovo Boží a roste Boží dílo. Kdo se odvažuje dát nad rámec svých dosavadních darů, možná pozná opravdovější radost ze štědrosti. A možná také zažije i větší blízkost Boží. Vždyť je psáno: „takové oběti se Bohu líbí“.

Pavel Čmelík

Přímluvná modlitba v neděli 6.5.2012

Milostivý a svatý Bože, děkujeme Ti za dnešní Tebou oddělený a posvěcený den, i za to, že jsi v této chvíli uprostřed nás a prosíme Tě - vyslyš naše volání k Tobě!

Prosíme Tě, Pane, za celý svět, za všechno živé, co jsi zde ze své vůle stvořil a čemu jsi dal svůj božský řád. Odpusť, že Tě zarmucujeme životem podle našich představ, ve své hříšnosti porušujeme mnohé z toho, co jsi nám přikázal a až ve chvílích úzkosti a strachu se obracíme k Tobě.

Přimlouváme se za všechny, kterým byla svěřena do rukou lidská moc a rozhodování. Za představitele světových společenství a mocností, prezidenty a panovníky států, vládní i obecní úředníky. Dej, ať ne-

podléhají svévoli, pýše a osobnímu prospěchu, ale ať jejich rozhodování je moudré, spravedlivé a k užítku všech.

Prosíme Tě za zachování míru na celém světě a tam, kde již vládne válka a násilí, dej, ať nepřátelé k sobě najdou cestu usmíření, odpuštění a pokoje.

Posiluj a přinášej novou víru těm nejpotřebnějším: chudým a bezmocným, starým a osamělým, nemocným, tělesně postiženým, trpícím a těm, kteří ztratili své nejbližší. Ať nepodléhají pocitům beznaděje a zbytečnosti, ale prostřednictvím Ducha svatého nachází v Tobě svého skutečného milujícího Otce dávajícího duchovní sílu, pomoc a útěchu. Nám pak otevři srdce i dlaně, abychom naplňovali Tvé slovo o pomoci svým bližním.

Přimlouváme se za naše rodiny. Odvrát od nich pokušení sobeckosti a neupřímných vztahů a dej, aby v nich vládla láska nejen mezi manžely a dětmi, ale především láska k Tobě. Zvláště Tě prosíme, Pane, za děti. Nedopusť, aby tak snadno podléhaly světskému okolí a špatným vzorům. Ochraňuj je především zlým a otvírej jejich oči i mysl k poznání toho, co je dobré, Tobě příjemné a jim prospěšné.

Přimlouváme se za tvůrce kultury, kteří v tak velké míře působí právě na mladou generaci a kult bohatství, nadpřirozené síly a laciného zisku jim předkládají jako ideál života. Obrát, Bože, jejich myšlenky na cestu skutečné pravdy,

pravdy Tvého slova a pravého života.

Prosíme Tě i za ty, kteří již spadli hříchu násilí, alkoholu a drog. I oni jsou tvými dětmi a neodvracuj od nich svoji tvář. Jejich návrat k Tobě je tak těžký, že o něm sami pochybujeme, ale udílet milosrdenství je ve Tvé moci. Pamatuj také na vězněné pro Tvé slovo, jinou rasu, vyznání či názory, ať i jim se otevře cesta ke svobodnému životu.

Naplň svým duchem a silou i ty, které jsi povolal k pastýřské službě. Požehnej jim a ať slova z jejich úst jsou slovy Tvými, provázejícími nás na cestě naším pozemským životem do Tvého království.

Naposled Tě, Pane, prosíme za naše společenství i ostatní sbory v našem městě, ať společně tvoříme ve své různosti Tvoji církvev. Požehnej práci bratrů farářů, staršovstva, Diakonie, Křesťanské služby i všech menších či větších skupin podílejících se na duchovním životě našeho sboru. A nám pak dej ochotné ruce pomoci tam, kde je toho potřeba.

Z Tvé milosti, Bože, jsme zde a z Tvé milosti se můžeme těšit obecností s Tebou. Prosíme Tě, přijmi naši modlitbu a udílej nám svého požehnání, když k Tobě všichni voláme slovy, která jsi nám ustanovil skrze svého Syna a našeho Spasitele Pána Ježíše Krista: „Otče náš ...“

Stanislav Juríček

Co se ve sboru v dubnu a květnu m.j. událo

✱ Na počátku dubna jsme oslavili Velikonoce, bohoslužbami na Velký pátek 6. dubna, kdy jsme zpívali písně bez doprovodu varhan, a pak na Neděli vzkříšení 6. dubna. Naše mládež oslavila Velký pátek možná trochu po katolicku – křížovou cestou od sborového domu ke kříži nad hvězdárnou. Během 4 zastávek jsme se zamysleli nad některými biblickými oddíly, které se vztahují k cestě Pána Ježíše na kříž. Střídali jsme se v nesení kříže, který pohotově vyrobil z březových kmínků Pavel Kotrla zvaný Kotel. Na závěr jsme nesli kříž společně jako symbol toho, že nesení bolestí ve společenství je vždy snažší než o samotě.

✱ Ve čtvrtek 19. dubna ve velkém sále sborového domu proběhla eumenická bohoslužba vsetínských křesťanů. Slovem posloužil br. J. Vopalecký z Křesťanských sborů.

✱ V neděli 29. dubna jsme na odpoledních bohoslužbách pro seniory oslavili 100. narozeniny sestry Rotreklové z ulice Na Kamencoch.

✱ V jednom květnovém pátku spolu s dorostáky Jarek Kotrla z Vesníka a Staňa Mikulík udělali úklid skladu nad garáží. Odvezen byl jeden velký vozík věcí na spálení.

Ze sborové matriky

Zesnulí členové sboru:

- ✱ Božena Košutová
10.5.1921 – 30.4.2012
- ✱ Eliška Dundelová
7.12.1930 – 23.5.2012

Sňatky: 12.5.

* Jiří Adámek a Jitka Štichová

Co se připravuje

* 29. - 30.6 proběhne stavba tábořiště ve Stríteži nad Bečvou.

* V neděli 1. července bude v našem sboru hostem senior našeho východomoravského seniorátu br. f. Jan Krupa. Na bohoslužbách poslouží slovem a potom se setká ve sborovém domě se staršovstvem sboru.

* 15.-20.7. proběhne Malý tábor na chatě Nivka. Stále máme volná místa.

* Velký tábor pro dorostence bude 5.-14.8. na sborovém tábořišti u Stríteže n. B. Stále máme volná místa.

* 15. 8. V 19 hodin se v našem kostele uskuteční benefiční varhanní koncert pro vsetínskou Diakonii.

* 21. - 22. 8- proběhne bourání tábora. Prosíme o pomoc.

* Ke konci prázdnin, 23.-25.8. proběhne ve Vsetíně v Domě kultury a dalších místech 2. ročník křesťanského festivalu United.

Z jednání staršovstva

Staršovstvo rozhodlo, že Večeře Páně se mohou účastnit děti, které o to požádají samy nebo prostřednictvím svých rodičů. Žádostí se bude zabývat staršovstvo, které ji schválí, když dítě bude k přijímání připraveno tak, aby jemu i ostatním bylo zřejmé, že jde o účast na Kristu. V prvním kole VP se bude podávat vinný mošt z kalichu a ka-

líšků osobám, které mají takto zájem přijímat. Další kola budou pouze s vínem z kalicha.

Lokomotiva Zátopek

Minulý měsíc jsme měli ve sboru milou návštěvu br. Wenera Widmera - ředitele velkého střediska Diakonie u Curychu ze Švýcarska s paní Anitou Ellefsen z Norska. I když návštěva byla zaměřena na vsetínskou Diakonii, nedělní shromáždění si tito milí hosté nenechali ujít.

Účastníci slavnostních bohoslužeb velikonoční neděle se zjevným pobavením a zaujetím reagovali na úvodní slova milého bratra, kterého v mládí zajímal sport a hodně četl o úspěších československé „lokomotivy Zátopek“. Tenkrát teprve zaregistroval, že existuje Československo. Možná by si na tu dávnou příhodu ani nevzpomněl, kdyby Diakonie v sobotu nenabídla možnost navštívit rožnovský skanzen. Bylo volné místočko, tak jsem se ráda připojila i já.

Přes poměrné chladno, byl Skanzen plný návštěvníků, pro které bylo připraveno množství nejrozličnějších lidových výrobků, kde kralovaly množstvím, krásou a rozmanitostí tentokrát kraslice. Já jsem se chtěla podívat na nově instalovanou repliku původní toleranční modlitebny z Huslenek, ale Na stráni bylo možno objekty prohlížet jen zvenčí, tak jsem to odložila na některou příští návštěvu. Prošli jsme tedy jen městečkem, které si

prohlédli se skutečným zájmem a nechali orazítkovat pozdravy na zdejší „poště“. Hrály dvě lidové muziky, chvíli jsme poslouchali a nedokázala jsem postřehnout, jak na ně, jim tak vzdálená melodika zapůsobila. Ukázka hry výrobce nejrůznějších typů lidových píšťal z V. Karlovic velmi uspěla.

Nevynechali jsme ani návštěvu kostelíka s přilehlým Valašským Slavínem. Naprosto jsem netušila, jak velkou odezvu u bratra Widmera vyvolá upozornění na hrob našeho Emila Zátopka. A jak skvěle využije jeho příkladu při svém pozdravu. Abychom svůj duchovní boj vedli stejně vytrvale, statečně a s plným nasazením jako on. My se však nepohybujeme po oválu, ale směřujeme ke společnému cíli, kterým je Ježíš Kristus a Boží království.

Jen snad ještě jednu poznámku. Nedokázal skrýt údiv a vyslovil to nahlas, když zjistil, že se při obědě mluví i o politice (ve dnech vládní krize vyvolané VV). Tak jsem ho ujistila, že kdybychom v naší zemi měli tak dlouhá, staletí trvající období klidu a demokracie jako ve Švýcarsku, že bychom byli klidnější. My se však o naši svobodu a demokracii skutečně stále ještě obáváme a neradi vidíme jakoukoli možnost jejího ohrožení. A to ještě nevěděl o pořadu Otázky V. Moravce, partii na Primě apod., to by se teprve divil.

EvaŽárská

Anketa: Proč chodíš (skoro) každou neděli do kostela?

* Proto, abych slyšela Boží slovo, i když je čtu denně (alespoň podle NKD). Abych mohla Pána Boha chválit písněmi i modlitbami. A abych byla ve společenství - viz apoštolova slova: Neopouštějte společných shromáždění: abych se mohla potkávat a sdílet s těmi, které mám ráda a s nimi se přimlouvav za všechny potřeby duše i těla. (82 let)

* Můj Bůh a můj Pán mi za to stojí. (71 let)

* Myslím si, že je třeba děkovat za mnohé dobré, co nám bylo celý týden dáno. A také proto, že společenství bratří a slova přináší sílu do dalších dnů. (66 let)

* Pro povzbuzení, abych nezvlčel (zvládl život). (46 let)

* Naučili mě to rodiče. Teď už vidím, že to byl dobrý nápad. Nikdo mě nenutí, jdu rád. (35 let)

* Kvůli Pánu Ježíši. Chci, aby ke mně Pán v kázání promlouval. A kvůli společenství s Jeho dětmi. (19 let)

* Do kostela chodím proto, že se strašně ráda dovídám nové věci o Bohu a ráda naslouchám lidem a jejich zkušenostem. (17 let)

(ptala se Helena Davidová)

Pokračování vzpomínek na setru Marii Volkovou,

které m.j. vedla evangelický sirotčinec na Vsetíně. Tento text podle zápisů sestry Volkové zpracovala Eva Žárská . (páté pokračování)

Když se museli po válce přestěhovat do Sobotína, i tam si to děti vymohly. Ke štědrovečernímu stolu usedalo až třicet účastníků, nebo přicházely některé maminky, sloužící ve vzdálených místech, aby se potěšily a pobýly se svými dětmi. Přicházeli i mnozí odrostlí chovanci, kteří neměli, kam by v tuto dobu mohli jít.

Ze spolupracovníků uvádí jmenovitě vychovatelku sl.Vencálkovou, po jejímž odchodu byli takřka rok bez vychovatelky, než nastoupila sl. Kostomlatská, která po smrti své matky v r.1941 odešla aby vedla sirotčinec v Potštejně. Po ní nastoupila s. Jarošková, která dlouhou dobu pracovala jako diakonka naší církve ve Staré Turé na Slovensku. Za provdanou pomocnici Rozárku nastoupila později Emilka Kalčáková z Bystřičky.

Po senioru Winklerovi se v roce 1921 stal správcem sirotčince far. V. Opočenský, bývalý církevní rada ve Vídni, žijící na odpočinku na Vsetíně. V této době byl sirotčinec vyznamenán Okresní péčí o mládež za vzorné vedení. Když byl na Dolní sbor v r. 1924 povolán ze Slovenska far. J.Porubjak, převzal i tuto funkci. Tohoto správce si děti obzvlášť oblíbily a přivlastnily oslovením

otěčko, které slýchaly od jeho dětí. (Pozn.: Vnuk tohoto bratra faráře je známý představitel VPN a divadelní režisér často působící v Česku.) Kazatelé vsetínských sborů do sirotčince pravidelně chodívali a pečovali o duchovní vedení dětí i personálu, nelitující času a námahy - pěšky, samozřejmě. Sirotčinec se nacházel za zastavěnou částí města a vedla k němu jen polní cesta. Když vydatně zapršelo, sotva stačili prát, čistit a sušit promočené a zablácené svršky, a hlavně boty. I „otěčko“ far. Porubjak při jedné takové cestě „utopil“ v blátě galoše, aniž si toho všiml.

Působivé jsou zápisky z jara r. 1938. Po těžkém telení krávy, kdy přišlo nazmar velké telátko, se kráva nedokázala postavit. Přítomný veterinář konstatoval, že pokud se stav do pěti dnů nezlepší, bude třeba ji porazit. „Pět dnů uplynulo a Květula nevstávala. Tři měsíce jsme už čekali na mléko, neboť i zbývající krávy byly vysokobřezí a teď máme nechat Květulu porazit? Vždyť dávala až 27 l mléka denně. Ale ta námaha při dojení ...museli jsme ji obracet... všichni už byli unavení, ale Květula měla ohromný apetit a byla veselá, asi se jí líbilo, že o ni tak pečujeme. Po sedmi dnech jsem chtěla jít pro povolení k porážce k veterinárovi, ale Rozárka mi to vymluvila ... Když uplynul desátý den, že ji rač dáme na porážku a jedenáctý den jsem šla po pas. Když jsem přišla k Dr. Seidlovi, ten mi vynadal, že už se to maso nebude

hodit... a pas mi vydal. Šla jsem od doktora se slzami v očích a hrozila se, že už je Květule osud zpečetěn. Těch pět minut od doktora na Horní náměstí jsem se modlila, říkajíc a možná i nahlas: Pane Bože smiluj se nad námi a dej, než přijdu domů, aby Květula vstala. To jsem opakovala s pláčem, že jsem ani na oči neviděla, až jsem na nějakého muže nalítla. Ten mi vynadal, zdali jsem slepá, ale když viděl, že pláču, ptal se co mi je, ale já ho už neposlouchala. Právě bilo na zámecké věži jedenáct hod. dopoledne a se mne ten smutek jako by spadl. Bylo mi pojednou veseleji. Když jsem předávala panu Petřivalskému na Hlásence pas, upozornila jsem ho, že pokud by se stal ten zázrak a krá-va vstala než přijde, že mu ji nedáme. Pak jsem běžela jak s větrem o závod domů. A hle, na zatačce k nám jsem viděla, že mně kluci jdou naproti a každý chtěl být první, aby mi ohlásil tu radostnou zprávu. Slávek křičel tetičko, Karel mu do toho skočil a volal moja Květula a do toho skočil Rošťa. I Rozárka mně přišla naproti a plna radosti vypráví po hovězsky (tam se v tu dobu říkalo místo l - v). Šla jsem sa podívat do chléva, akorat tluklo na věži 11 hodin a představte si, Květula stojí na zadních nohách a předníma eště klečí, tož sem skočila, zapřela sa jí o levú zadní nohu, aby neušklhla, lebo sa jí kyty třepaly, chytila ju pod břuch a ona vyskočila i na přední. Tož sem si pravila, ani ta tetička nemosela

kdesi chodit. Když jsem jí ale vyprávěla o své cestě a jak mně bylo....tu jsme obě věřily, že to byla tvrdá Boží zkouška v níž jsem přece obstála a poznala velikou moc Boží... Rozárka už měla oběd hotový, ale než jsme všichni zasedli ke stolu, ještě napřed na kolenou vroucně a myslím že i děti cítily tu milost Boží, děkovali jsme... Tady je můj případ, který jsem musela i s Vámi milí čtenáři sdělit. A kdyby celý svět pochyboval o velké moci Boží, já věřím, věřím pevně, že jsme v jeho náruči.“

Okénko do naší církve

(neboli: co možná nevíte)

Církev má 11 středisek pro kurzy a rekreace:

- * Ve správě synodní rady: Church pension Praha v Husově domě (40 lůžek), Chotěboř, Běleč, Herlíkovice, Jánské lázně (v pronájmu),
- * ve správě našeho seniorátu: Sola gratia v Bystřici pod Hostýnem (nyní v pronájmu),
- * ve správě sborů: Jáchymov, Blažkov, Lázy, Praha-Kobyliisy, Luhačovice (v pronájmu).
- * Kromě toho řada sborů nabízí pronájem pokojů ve svých farách.

Okénko k „sousedům“

* Poměrně blízko našemu sboru sídlí nyní také sbor Církve bratrské Maják. Je to nejmladší sbor ve Vsetíně, založený před šesti lety. Scházel se nejprve v prostorách o.s.

Den na Hrbové, později, když to tam bylo malé, ve věžáku a nyní, když je pro nedělní shromáždění již prostor ve věžáku malý, schází se k nedělnímu shromáždění na zámku a aktivity během týdne má dále ve věžáku.

✳ Sbor tvoří převážně mladé rodiny, průměrný věk nedělních účastníků bohoslužeb (což je kol. 80 lidí) je pod 20 let, také kazatel Bedřich Smola je mladý. Tomu odpovídají i bohoslužby i další aktivity. Sbor vede 5 „starších“, do různých akcí se zapojuje většina členů.

✳ Církev bratrská cíleně rozšiřuje síť svých sborů s rozpoznáním, že pro mladou generaci je často v zaběhnutém provozu stávajících sborů málo prostoru pro to, aby mohli přebírat odpovědnost a tím i duchovně růst.

Okénko do Diakonie

Ředitel Dan Žárský bude v červnu, červenci a srpnu v Anglii, kde se chce seznámit s různými sociálními zařízeními, a to od práce s klienty až po řízení organizací. Zastupovat jej (těšíme se, že i u varhan) bude Marta Doubravová.

Humor za kostelem

Telefonuje čerstvě jmenovaný předseda vlády: „Pane kardinále, nevzal byste funkci ministra financí? - A proč já? - No, myslel jsem, že vy přece komunikujete s Bohem a jen on ví, kde jsou peníze z naší privatizace.“

Pán Bůh říká Adamovi: „Stvořím ti krásnou, milou, hodnou a chápavou ženu. – A co za to budeš chtít? – Tvoji pravou ruku.“

Adam se rozpačitě poškrábe na hlavě a ptá se: „A co by bylo za žebro?“

Co m.j. najdete na sborovém webu (který rozhodně stojí zato navštívit):

Informace o proběhlých a připravovaných akcích, fotogalerii, svědectví, kázání ... a řadu dalších zajímavostí v pěkném provedení.

www.hornisbor.cz

Adresa sboru:
Palackého 156, Vsetín
tel. 571411722

www.hornisbor.cz
vsetin-horni@evangnet.cz

V kanceláři nás najdete ve všední dny od 9 -12 hod., v pondělí a středu také od 13 do 17 hod.,nebo podle domluvy.

Příspěvky předávejte osobně členům redakční rady (Pavel Čmelík, Stanislav Mikulík, Jan David) nebo mailem na adresu: jendadavid@seznam.cz.
Sazba: Daniel Fojtů
tisk: Exodus * Neprodejně